

մասը, գոնե մի փոքր փշրանք հասնելու լինելը այն դորձող անձանց ձեռքը յօգուտ դարձողի, քիչ օգտավոր են չեն լինի զարթոյնի դրուժեանքը:

Յ. Գ.

ՆՆՐԻՍԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կառավարիչ Աննատին տուած Բարձրագոյն ուկրաին համաժողով, այս տարի Թեմբեր և Կոլոսանի վիճակները և Անդրկովկասի բնիկ աղքատներու վիճակը պէտք է զինուոր վերցնել 2,400 մարդ, որոնք պէտք է կազմեն առանձին զորաբաժիններ, որոնք կը տեղափոխեն Կովկասում ինչպէս յայտնի է, արդէն զինուորակազման ցուցակները կազմված են, և դրանց համեմատ արդէն որոշված է, թէ իւրաքանչիւր նահանգից որքան մարդ պէտք է զինուորական ծառայութեան մէջ մտնի: Դասանդները վրա դրված ընդհանուր թիւը կը բաժանվի զինուորակազման բաժինները վրա: Թիֆլիսի զինուորակազման նահանգական ատանդի նրատարակած ցուցակից երևում է, որ Թիֆլիսի նահանգից պէտք է զինուորական ծառայութեան կանգնել 681 մարդ, և բացի դրանից, չորս մարդ էլ Զաքարթալի չրջանից: Թիֆլիսի նահանգում և Զաքարթալի չրջանում զինուորակազման ցուցակի մէջ մտցած մարդկանց թիւն է 8490, և այդքանից զինուորական ծառայութեան մէջ պէտք է մտնեն 685 հոգի: Թիֆլիսի զաղաքում զինուորակազման ցուցակի մէջ մտցած անձանց թիւն է 401, այդքանից զինուորական ծառայութեան մէջ պէտք է մտնեն 33 հոգի: Բացի դրանից, Թիֆլիսի նահանգի ոչ բնիկ աղքատներու վիճակը, համաձայն զինուորակազման ցուցակների, զինուորական ծառայութեան պէտք է կանգնել 98 հոգի:

Ղ.ՈՒՐԱՅԻՆ մեղ գրում են յայտարարել հետեւեալը: «Ղուբայի հայոց եկեղեցական ծխական դպրոցի մէջ աշակերտները խնդիրները ընդունելու վերջինը սկսվել է և կը շարունակվի մինչև օգոստոսի 25-ը: Խնդիրը պէտք է ներկայացնել տարեկան նշանակված 4 բուբլի թոշակի հետ միասին, հոգաբարձու պ. Նիկոլայ Բահաթրեանցին»:

Ի.Գ.ԻՐԻՆՅԱ մեղ գրում են. «Իրզիւրը կարողութիւն է թեմական առաջնորդի այցելութեան Այժմ տեղիս հասարակութիւնը լսելով որ Սուքիաս սըրբազանը այցելում է իր վիճակը, բայց առ բուբլի սպասում է սրբազանի գալտեսան»:

ՆՐԵՒԱՆՆԻՅ մեղ գրում են. «Թեմական դպրոցի շինութիւնը, որ թէ հին և թէ շատ փոքրիկ է, այս տարի մի քանի վերանորոգութիւնները ենթարկվեցաւ. դասարանները վերանորոգել, մաքրել են, աւելացրել են մի քանի սենեակներ, որովհետեւ եղած սենեակները բաւականութիւն չէին տալիս: Վերանորոգած շինութիւնը այս տարի մի քանի յարմարութիւններ, ի հարկէ, կունենայ, բայց պէտք է սպասել որ թէ հոգաբարձութիւնը և թէ երևանի հասարակութիւնը չի մոռանալ, որ անհրաժեշտ է դպրանոցի համար կառուցանել մի յարմար շինութիւն, որը կարողանար համապատասխանել բոլոր պահանջներին, որից դուրի է այժման մի յարկանի փոքրիկ շինութիւնը»:

Վերջին օրերում եղանակը Թիֆլիսում զգալի կերպով փոխվեցաւ, այլ ևս չը կայ առաջվայ տօթը և անտանելի շոգը. առաւօտները եկող թեթև անձրևները բաւական զովացնում են եղանակը:

Անդրկովկասեան երկաթուղու վազօններում յանդուգն գործիչները ինչպէս երևում է, սովորական են դարձել: Կիրակի, ամսիս 23-ին, երկաթուղու գնացքը Գօրի կայարանից մինչև Մցխէթ կայարան հասնելը, յանդուգն աւազակները դողացան իր շատ զինեալ Ա... արծաթապատ սուրը, որ նա դրած ունէր իր զլխատակին: Գնեալ Ա... պատմում էր, որ Գօրի կայարանից ինքն մի փոքր քնել էր վազօնում, և այդ բանից օգուտ էին քաղել գողները նրա գեղեցիկ սուրը յափշտակելու համար: Բոլոր վազօնները հետախուզելուց յետոյ, ժանդարմները չը կարողացան գտնել գողներին:

Կիրակի, ամսիս 23-ին, մի քանի երկրասարներ գնացել էին որսի Օրթաձալա կոչված այգիների կողմը: Երկար թափառելուց յետոյ, շքեց

տարակած նրանք սկսում են լողանալ գետի մէջ, բայց նրանցից մէկը, մի բաւական հարուստ որմնապրի որդին, լողանալ չիմանալու պատճառով, խեղդվում գետի մէջ: Գիակը դեռ չէ դառնված:

«НОВ. ОБОЗРЕНИЕ» լրագրին հարցրում են, որ Յիսինյալ գիւղի մօտ մինչև այժմ գործող աւազակները խուճը այժմ չըլում է Միխայիլօի և Օսիպուրի մէջ գտնվող տեղերում: Այդ խուճը բաղկացած է եթ իր անունը: Ամենից առաջ, այդ խուճը զլխաւորները սկսեցին տեղեկութիւններ հաւաքել տեղական հարուստների մասին, որոնք գիշեր ցերեկ չեն քնում, և ամեն բոպէ սպասում են յարձակմանը: Այդ խուճի մէջ, ինչպէս ասում են, գտնվում է յայտնի Վարդանա խեղճագէրի աճուրդով աւազակը, որը, երկու տարի առաջ, ազատ չըլում էր Սուրբաում: Այդ պարտը, օգուտ քաղելով իր ունեցած կապերից, գործում է բոլորովին անպատիճ:

Մենք արդէն հարցրեցինք, որ իշխան կառավարչապետի առաջարկութեամբ Անդրկովկասեան նահանգներից իւրաքանչիւրի մէջ աշանը մտադրութիւն կայ բանալու մի մի արհեստաւորացի պարտը: Այժմ, Պետերբուրգի լրագրիները հարցրում են, որ ամեն մի այդպիսի դպրոցի համար արդէն յատկացրած է 5,000 բուբլի:

Փարիզի յայտնի գործարանատէրերից մէկը պ. Ժակու, զիմէ է Թիֆլիսի խնդիրով հարցրել իրան, թէ ինչ գրութեան մէջ է տօթի հարցը Ղուբայի նահանգում, և թէ որքան տօթու կայ այժմ այդտեղ: Պ. Ժակու խնդրել է մի և նոյն ժամանակ մատնանիլ անել մի այնպիսի մարդու վրա, որի հետ կարելի լինէր պայման կապել, որ նա տան տարի ժամանակով իրան ուղարկել մի որոշ քանակութեան տօթու: Ինչպէս լսել է «НОВ. ОБОЗРЕНИЕ» լրագրը, այդ բոլոր տեղեկութիւնները արդէն հարցրված են պ. Ժակուին:

Սրանից երկու ամիս առաջ Թիֆլիսի վրայով անցնելով Անդրկասպեան երկիրը դնաց Գրեղէնի հնագիտական ընկերութեան անդամ պ. Սար, հնագիտական հետազոտութիւններ անելու նպատակով: Պ. Սար արդէն վերադարձել է իր ծանապարհորդութեանից և այս քանի օրերս Թիֆլիսից պէտք է ուղևորվի դէպի իր հայրենիքը: «НАБРАТЬ» լրագրը տեղեկացել է, որ հնագիտականապարհորդը իր հետ տանում է անագին քանակութեամբ դանդաղան իրեղէններ ինն մեծ արկղերի մէջ, որոնք հնագիտական նշանակութիւն ունեն:

ՐՕՍՍՈՎԻՅ գրում են «НОВОСТИ» լրագրին հետեւեալը. «Օգոստոսի 8-ին այստեղ տեղի ունեցաւ մի մեծ կոխ: Կռիւր սկսվեց մի հիւրանոցից: Հիւրանոցի երկու թուրք տէրերը կուռեցին միմեանց հետ, և նրանցից մէկը միտնի դանակով վրաւորեց: Վերադարձած օրուներին կանչեց, նրա աղաղակի վրա փողոցով անցնողներից մէկը նայեց դէպի հիւրանոցի պատուհանը և տեսնելով վրաւորվածի արիւնաշաղախ երեսը սկսեց գոռալ. «Թուրքերը ուռալին սպանեցին»: Այդ աղաղակի վրա հաւաքվեցաւ մեծ բազմութիւն, շատերը յարձակվեցին հիւրանոցի վրա, ներս մտան և սկսեցին կտորտել և ջարդել կահկարասիքը և ամեն բան: Ամբոխի կատաղութիւնը այնքան սաստկացաւ, որ նա թուրքերին պատկանող մի հիւրանոցից անցաւ դէպի մի ուրիշ թուրքի հիւրանոց, կտորտելով և փշացնելով հիւրանոցի բոլոր բաները: Երբ ամբոխը պատրաստվում էր յարձակվելու թուրքերին պատկանող շորթորը հիւրանոցի վրա զինուորների խուճը եկաւ և կօզակների հետ միասին հարկ գիշերվայ ժամը 11-ին կարողացաւ ցրվել կատաղած ամբոխի: 50 հոգի ձերբակալվեցան: Որովհետև կուռ ժամանակ հրացաններ էլ սկսեցին արձակել, ուստի մի մարդ մտաւ գնդակահար լինելուց, շատ կօզակներ վրաւորվեցին քարերի հարածներին: մի պրիտաւ մեծ վէջը տացաւ ոտքի վրա: Միւս օրը այդ կուռ տեղը մի դարհուրելի տեսարան էր ներկայացնում. տների պատուհանները կտորտված էին, փողոցի վրա թափած էին ամեն տեսակ իրեղէնների կտորտանքներ: Հիւրանոցների տէր թուրքերը մեծ վնասներ են կրել, պակաս վնաս չը կրեցին և կուռուղ ուռաները»:

Խաղողի որթի համար վտանգաւոր հիւանդու-

թիւններից մէկն էլ այն հիւանդութիւնն է, որը առաջ են բերում Peronospora viticola կոչված միջատները, որոնք Ամերիկայից անցան Ֆրանսիա և իտալիա, և ապա Գերմանիա և Յունաստան և վարակեցին այդ երկրների խաղողի այգիները: Այդ հիւանդութեամբ վարակված խաղողի որթի տերները զեղնում և չորանում են: Ինչպէս երեւում է տեղական ուռու լրագրիների ստացած տեղեկութիւններից, այդ վտանգաւոր հիւանդութիւնը երևացել է և Թիֆլիսի մի քանի խաղողի այգիներում: համաձայն մի երկու ազոտօմները վկայութեան, որոնք այդ հիւանդութիւնը նկատել են և մտադրութիւն ունեն հետազոտելու Թիֆլիսում գտնվող խաղողի այգիների մի մասը, հաստատ իմանալու համար, թէ որքան տարածվել է այդ հիւանդութիւնը այստեղ:

ԲՕՐԺՕՄԻՅ մեղ գրում են հետեւեալը. «Բօրժօմ ամառանոցը բացի իր զեղեցիկ դիզից, ջրերից, և հրաշալի անտառներից, ունի այն յարմարութիւնն ևս, որ գտնվելով ոչ-հեռու Անդրկովկասեան երկաթուղու գծից, ճանապարհորդ արտիստները գնում են այնտեղ կօնցերներ և ներկայացումներ տալու: Օրինակ, այս օրերս Պ. Կորգանով Բօրժօմում առեց մի կօնցերտ, որ մեծ աշուղահիւնք և վարձարարում էր պ. Կորգանովին բուռն ծափահարութիւններով: Ամսիս 22-ին հասան այստեղ երգչուհի օր. Գարիպիւկ-Կորգանովա և պիանուտուհի օր. Կարինովիկայա, Անանիէվի դահլիճում ամսիս 25-ին մի կօնցերտ տալու նպատակով: Երանակը այստեղ չոր է, և Բօրժօմի բնակիչները անհամբերութեամբ սպասում են անձրևի: Ամսիս 25-ին Մեծ Իշխան Միխայիլ Նիկոլայիչը Բօրժօմ գալու պատճառով, Բօրժօմում մեծ պատանդութիւններ են տեսնվում և այժմ մեանից արդէն Բօրժօմի հիւրանոցների բոլոր սենեակները բռնված են, այնքան շատ է Բօրժօմի գնացող անձանց թիւը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՊԱՆՈՒԹԻՅ ՀԱՅԵՐԸ

Գաղթականութեան, և դէպի օտար երկիր չուղուողին, ինչպէս երևում է, անտեսական դառն և վատ պայմանների չորհուրէ, աւելի և աւելի արմատանում է հայի մէջ և դուրս քշելով նրան իր բնիկ երկրից, տանում թափում է օտարութեան, թշուառութեան անդունդը: Եւ որտեղ չը կան հայ մշակներ, հայ պանդուխտները Հայը ոչ թէ միայն ցրվել է հայրենիքի հարեան երկիրներում, այլ նա ծովի անցնելով հասել է մինչև իսկ Ամերիկա, Եգիպտոս, Յունաստան: Յունաստանում կողո ճայրի մտնի «Մշակի» անցնել համարում սպած թիւրքերայի նահալի մէջ մի քանի նկատողական Պարտիզայի որին Պօլսի պատրիարքարանը ուղարկել է աւելի մօտիկուց ծանօթանալու Յունաստանի պանդուխտ հայերի հետ, շատ վատ զոյններով է նկարագրում «Արեւելի» մէջ այդ հայերի դրութիւնը: Առաջ երբ բերում վարդապետի նամակները մի քանի կէտերը:

«Հոն այն վերան վրա, ասում է նա, Հայք իռնեցան չուրք, թուով 1,200: Արեւելի այդ հայերիներ ինչ անկախութիւններ ունեցան արդեօք երբ զիս տեսան. որ մէկին ոչ մէկ հարցման պատասխանէի. զգացուեցայ և խօսելով քանի մը բաների մասին, քանի մի յորհորներ կարդալով, ասացի. «Ա՛յ, մեր նախնիք Հայաստանն ի Յունաստան եկան երեւին հողու հաց մուրալու, լոյս տանելու համար ի հայրենիս, դուք այժմ հոս եկեք էք ձեր մարմնով հաց ձարեցէ: Նոքա հոս ի ձեռնի գրիւ աւին, իսկ դուք հոս բրլի ու բա՛ն էք աւեր. նոքա աչքի լոյս թափեցին գրեբու վրա, դուք ձեր աչքին լոյսը արցունք կը թափէք սա հողերուն հողերուն վրայ՝ կարծող քաշելով ձեր հայրենի յիշատակաց ու կենդանի սիրելիաց: Նոքա գրեք չալիւրով մտան ի հայրենիս, իսկ դուք ինչ պիտի չալիէք և ինչ պիտի տանիք.—ձեր ձեռքութիւնը, ձեր հայրութիւնը...»:

«Որովհետև երկու մէջի փախտական ողորմելի քահանաներ ևս կային կեցած քօլս, թափուր ելայ իսպիւր և ս. միւռնոսի: Ամբողջ դիմն երկայնութեամբն, որ երկու ժամն աւելի է, հիւղ առ հիւղ խաչահանգստեան պաշտօն կատարեցին, և վարդապետի ջուրը սրսկելով ամենուն վրայ, հոգեբարպէս միախաղեցին, ապա երեկոյին հայ չա-

վուշներու հետ խորհրդակցելու համար, առանձնացայ, և բանտերերու նիւթական և բարոյական վիճակը հետաքննել սկսայ:

Եւ ահա թէ ինչպէս է նկարագրում այդ հայերի վիճակը.—Սորմիտի պարանոցի պեղումը չորս տարի է ի վեր է սկզբից անտեղ ֆրանսիական մի ընկերութիւն փորձում է յոյն բանտերի գործածել, բայց չէ աջողվում, յոյն բանտերների տալապայման օրական պահանջներով երեւին երբեմն բանթող անելուն համար, ընկերութիւնը վերջացուցաւ, ճարահատած, Զմիւռնիայի երկաթուղիների ընկերութեան հետ բանակցելով աջողում է ձեռք ձգել մի հայ չալուց մէջից, որի ձեռքով Տէտե-Աղաճից մէջից շատ բանտերներ կը փոխադրվին Կորնթոս, գաղտագողի փախտեամբ, առանց անցարդի: Այս հայ բանտերներ սկզբից ընդունեցին օրական 12 ֆրանկ: Ընկերութիւնը սաղաթնածին հարով գրտութեամբ այս հայ բանտերներին դասակարգի վերածելով, իւրաքանչիւրի վրա կը կարգէ չալուշներ, որոնք հայերն և այլուր գրեթէ ոչ գրելով բանտերներ կը հրապարակեն, որոնց մէջ ընկերութիւնը պահանջ կը զեղչէ հետզհետէ, մինչև որ այսօր այդ օրականը իջել է մինչև երեք ֆրանկի, մինչդեռ չալուշները ի վարձ իրանց անուր և յիմար մըրման լիաթուակ են: Ինչ աչքն հայ բանտեր, որին բողբէ, ընկերութեան,—որ շահատէր է, չալուշներուն,—որոնք ընկերական են, աղբութեան յոշուաց,—որի առջև լեզու չունեն: Օտանեան դեսպանին,—որի առաջ իրաւունք չունի, քանի որ արձանագրված չէ հիւպատոսարանի տոււարի մէջ իբրև օտանեան հպատակ և փախտական է: Ինչ անի, կտ դառնայ, բայց դրամ չունի: Ընկերակցելով բանթող անի, բայց այդ բանը քալ ու խելացի մարդու գործ է, մինչդեռ մէջից այդ բարոյական հանգամանքից ևս դուրս է: Այսպէս հայ մէջից բանտերները օրական երեք ֆրանկով բանում են օրն ի բուն, մինչդեռ օտարազգիները ստանում են օրական 18—25 ֆրանկ: Այս առաջին և ծանրագոյն հարստահարութիւն:

Ընկերութիւնը դաշնագրած է յունական տէրութեան հետ բանտերները համար խղիկներ—պարագաներ լինել, հայմեալների համար դրամ և սպանեալների անձին արժէքը տալ: Հայ բանտերները դեմախուր են, արևի և անձրևի տակ, թիւերու տակ կը պաւելին, որովհետեւ տէր ու տիրական չունին: Իսկ երբ կը հիւանդանան կամ հաշման, ձեռք ու ոտք և այլ անդամ ճգնելով, կամ կտորելով, ընկերութիւնից կը ճանաչեն արտատեսման, մանաւանդ Աղաջիկի Նիւտրանոցը Զմիւռնիոյ. իսկ երբ մեղքեաներու տակ կը սպանուին, կը թաղուին լուեխայն, և սպանվածի դիւղայինները երբեմն 200 ֆրանկ ստանալով, իբրև չորհ հանդուցեալի ընտանեաց: չալուշներու խորհրդով կը լուեն, և չեն պահանջում տէրութեան և ընկերութեան մէջ պայմանագրած գումարը, այն է 300 ոսկի: Հայ սպանվածները թուով այժմ 35 են, որեւին այդքն այդ ընկերութիւնից պահանջ ունի տան հաղաղից աւելի ոսկի: Կան և ուրիշ հարստահարութիւններ, որոնց դանց անել արժան կը համարին Միայն, իբրև դարման այսքան չարաց: Աթէկըում օտանեան դեսպանի և փրկում հիւպատոսի հետ տեսնելով, երկուսն էլ ինձ առաջարկեցին գրել ս. Պարտիարքին, որ կարգէ մի չորհուրով քահանայ—տեսուչ Կորնթոսում, ինչպէս որ իրանք ևս խոստացան գրել Բ. Կրան, և գրեցին էլ, կարգել մի փոխ-հիւպատոս Կորնթոսում:

Հայերը չունին այստեղ եկեղեցական. թէ չէ յոյն կղերից հրաւիրված են ներկայ գտնվելու հողերը պաշտաման, այլ մերայինը մերժել են. մինչև իսկ մեր պանդուխտ քահանայից հրաման եղած է յոյն մատուռ մէջ պատարագելու, բայց չեն համարձակվում, իսկ ևս հրամայեցի հայ քահանային որ գերեզմանոցին մէջ ժամերգութիւն կատարէ, ի վերջում անձածիլով եկեղեցի են: Հայ-կաթօղիկ բանտերներ ևս դուրս են միախառնութիւնից. քանի մի չարաթ առաջ նրանցից մէկը կը մտնուի, Աթէնի լատին կղերին կը հեռագրեն, ոչ որ չէ դալիս. մէկ երկու օր կանցնի և կը ստիպեն թարղ մտնելը՝ առանց հողերը պաշտամանը Հայ-կաթօղիկաց պատրիարքարանն արեօք լսած է և դիտէ թէ Կորնթոսում ունի 70-ի չալի հայ-կաթօղիկ բանտեր:

Կորնթոսի պարանոցի արդի ձեռքվածի վրայից երկաթուղու գիծ կայ, որ հողն ու քար կը տանի կը թափի ծովը: Այստեղի և Յունաստանի հեռու երկաթուղիների վրա հայերը երկու հազար

